

af Skorstene, der indenfor en vis Grændse ere for nær ved straatækte Bygninger. Disse Skorstene skulle saaledes rage 1 Alen op over en saadan Bygning den være nok saa høj; selv om den Bygning, hvori Skorstenen findes, er nok saa lille maakte i et lille Væstehus, skal der være en Slags Dampskorsten muret op, som rager op i den fastsatte Høide over den straatækte Bygning. Ligeledes findes der her en Bestemmelse om, at en nedbrændt Bygning — der staar ellers ogsaa, hvad jeg ikke rigtig kan forstaa, en nedbrudt Bygning — ikke maa gjenopføres med disse Tæffematerialier, men skal opføres med ilbfast Tag. Det er disse Farer, som jeg mener ikke at burde skjule endogsaa ved Sagens 1ste Behandling.

Zorøvrigt skal jeg ikke gaa i Detailler, som den sidste ærede Taler gjorde, og forfølge de forskjellige Paragrafer, da jeg ligesom han antager, at dette Lovforslag vil blive prøvet i Udvalg, og der vil blive bedre Leilighed til at gienngaa de enkelte Sager, hvad der vel ogsaa kan være rig Anledning til. I § 1 findes der nu saaledes fastsat som bestemt Princip, at naar Straatage paa de Bygninger, som nu findes tækkede med dette Materiale, fornyes, skal Taget bindes med galvaniseret Jerntraad. Jeg beklager at den sidste ærede Taler ikke stod paa det Standpunkt, som han stod paa, da Lovforlaget om samme Materie var til Behandling her sidst i Landssthinget; jeg beklager det, fordi jeg ser paa den Bestemmelse med nogen Frygt, og det Æneste, jeg ser der kan motivere den, turde være, at man derigjennem fikrer sig bedre at kunne trække Kreaturerne ud af Stalden, hvis der kommer Ild i den. Jeg vil ikke sige Andet dertil, end at det er en endog meget vægtig Grund, der der ansøres. Men jeg har ved Siden deraf tænkt mig om, hvorvidt der ikke skulde være andre Udveie til at fikre, at Husdyrene under rimelige Forhold kunde bringes ud af en brændende Bygning, uden at man just behøver at gaa til denne Bestemmelse, og jeg tror, at man ved nærmere Overveelse vil finde andre Midler. Men er det den eneste Grund, der kan ansøres for, at man skal gaa til denne Bestemmelse, saa vil jeg dog sige, at for mig stiller det sig saaledes, at der er andre Grunde, der tale derimod, og jeg vil blot nævne et Par Grunde, som gjøre det mindre heldigt at gaa til denne Bestemmelse og dette Raabud. Min ene Grund er den — jeg tror, hvis jeg ikke hukter feil, at jeg ogsaa nævuede den, da Lovforlaget var til Behandling her i Landssthinget sidst, altsaa i Samlingen 1880—81 — at naar et Tag, som er bunden med

Jerntraad, trænger til Fornyelse, skal det rives ned af Bygningen, og saa vil der med det afrevne Tag fra denne Bygning medfølge en hel Mængde Stumper og Stykker af den galvaniserede Traad, hvormed Taget er bundet fast. Dette kan ikke undgaa, man være saa forsigtig, som man kan, ved Nedrivningen og Opsamlingen af Jernstumperne, der vil dog blive en hel Mængde, der kommer til at følge med Halmen. Vi have ikke Raad til at samle det Tag i Dyrger paa Marken og brænde det op for at undgaa den mulige Fare ved Jernstumperne, men skulle nødvendigvis anvende det til Strøelse og senere til Gødning, og Følgen er da den, at de Traadstumper, som, da de ere galvaniserede, ikke kunne forvitte saa hurtigt, efter at de ere komne med Gjødningsingen paa Marken, komme op igjen, naar man behandler Marken ved Rivning efter Høsten, og bringes med ind i Laden. Nu er det saa, at paa mange Steder bruger man den Methode ved Fodringsen, at man skjærer Straaet, der komme fra Marken, med i Hakkelsen, hvorefter det bruges som Foder for Heste og Kvæg. Jeg vil da spørge, om der er nogen af de ærede Herrer, som her ere til Stede, der ikke ville finde, at saadan en lille Stump galvaniseret Traad, som er blandet i Hakkelsen og bliver fortæret af Kreaturerne, vil kunne medføre Ulykker og forarsage Kreaturtaab? Og hvilke umaadelige smertefulde Videlser ville ikke de Dyr faae, som gaa med saadan en Fyr i Maven? Det kan være, at det kunde afstedkomme endnu større Ulykker, end de som allerede finde Sted ved indebrændte Dyr. Det er min ene Grund, hvorfor jeg særlig nærer Frygt for, at man skal vedtage denne Bestemmelse. Min anden Grund er ikke saa stor, men den har dog sin Betydning. Da jeg selv er Landmand og har Bygninger tækkede med Straa, vil jeg dog gjerne have det gjort saa godt som muligt. Jeg har en lille Erfaring i den Henseende; jeg har den Erfaring, at Straatag bundet med galvaniseret Jerntraad ikke lader sig binde saa fast som ved den i hvert Fald i Sylland brugte Maade at binde det paa, nemlig med Halmstimer. Tæffemændene, vi have, gjøre det ikke, hvor meget man end anmoder dem om at rykke godt til. Det viser sig, naar den skarpe Blæst kommer, som vi saa tidt maa værge os imod, at den river Taget løs paa Huset, og det har viist sig, at det sker lettere, naar det er tækket med Jerntraad, end naar det er bundet med Halmstimer. Det er disse Grunde, jeg skal nævne her; der er flere, men jeg skal ikke nævne flere. Det er disse Grunde, som gjøre, at jeg bestandig